

ÁLDÁS

írta: Tobai Ágota

ÁLDÁS

Egy fázós téli estén, a csillagokkal teli égboltot átszelő Tejút a földig hajolt, és finom fátyol hídján valaki a földre érkezett. Nem látta más, csak a csillagok, de ők nem szóltak senkinek. Az időtájt az emberek nehéz sorsot éltek, szívük kemény és rideg volt. Hogy a nehéz sors miatt váltak ilyenné, vagy a ridegségük teremtetten nehéz sorsukat, ki tudja azt? Annyi bizonyos, hogy fagyos szívük elhomályosította látásukat, és észre sem vették maguk körül a teremtett világ szépségeit, és saját jóságukról is megfeledkeztek. Reggelente üdvözölte őket a felkelő Nap, aranyló fényével lágyan cirógatta arcukat. A madarak trillázva daloltak, a virágok illatoztak, a fák lombjai árnyas menedéket adtak, a világ hol zöld volt, hol pedig hófehér, és esténként a Hold mesélt. Az Élet ott táncolt az emberek körül minden kis virágsziromban, hajladozó levélben, csiklandozó napsugárban, gyémántfényű esőcseppben, csobogó patakban, patak öblén pihenő kövekben. Mert gyönyörű volt a Föld. Telis-teli étellel és szépséggel. De az emberek belefeledkeztek a siránkozásba, a mél-

tatlankodásba, dölőfősek és egymás haragosai, ellenségei voltak. Bizony, bizony egyszer régen ilyen volt a világ, és benne így éltek az emberek. Ám ugyanazon az estén, még mielőtt a Tejút a Földre nyújtózott, és vándorát a csillagok közül a Földre bocsátotta volna, egy piciny házikó apró szobájában egy gyermek összekulcsolta két kezét. Kedves, melegszívű gyermek volt, kit nem ejtett rabul az embereket dermedtté tevő varázs. Pedig nem volt könnyű sorsa. Mint oly sokszor, most is éhesen feküdt le az ágyába aludni, és fázósan kucrodott össze a huzatos szobában, ahol az ablak és a fal közötti réseken bekúszott a hideg téli levegő. Hallotta, ahogy apja, anyja a gondokat sóhajtozva, keseregve osztja meg egymás között, ahogy ez már jó ideje, minden este történni szokott. A szomorúság és a keserőség sötét árnyékként rájuk borult, nem is láttak ki belőle. Arra gondolt, milyen jó lenne, ha valami csoda történné, és egyszer csak minden megváltozna, öröm költözne a ház minden kis szegletébe, és beragyogná, meggyógyítaná a benne lakók összetört szívét. Elképzelte, hogy az öröm aztán útra kelne, bejárna az egész világot, eljutna mindenhova, és csak nőne, nőne, áramlana, minden szomorú szívet boldoggá balzsamozna.

Olyan erősen kívánta, hogy így legyen, hogy észre sem vette, mikor szívéhez emelte két kezét, és belesutogta az esti csöndbe a vágyait.

- Szeretném, hogy az emberek jóságosak legyenek. Szeretném, hogy szívből, igazán szeressenek.

Szavait meghallotta az esti szél, ölébe kapta és a csillagokig fújta azt. Így történhetett, hogy azon az estén egy égi vándor a Tejúton át a földre, egy kicsiny házba érkezett. Nem látta más, csak a csillagok, de ők nem szóltak senkinek. Áldás volt a neve.

Azon a napon valami megváltozott. A változás ebből a pici házból egy gyermek tiszta kívánságából született, aki Áldást hívott a világba.

Ahol az Áldás megjelent, az emberek szíve megtelt reménnyel, szeretettel, örömmel, és a világ gyógyulni kezdett. Az emberek észrevették, hogy milyen sok gyönyörűség veszi körül őket. Meghallották a madarak énekét, a víz csobogó selymét, szél zenéjét, erdő csendjét, és végre meglátták önmagukban és másokban is a jót. Az Áldás azóta is itt él a földön az emberek között. Ahova hívják, ahol szólítják, ott megjelenik. Nem látod, nem hallod, de érzed, amikor megérkezik.

Tobai Ágota

„Az áldás illata számomra az otthon melege.
Az Ég békéje, a Föld megtartó ereje.
Az az Erő, ami vigyáz rám, ami megvéd
az utam során.

Így került bele a szicíliai narancs, ami a boldogságot hordozza, aztán cseppentettem bele vaníliát, ami az ősbizalom érzését adja és természetesen damaszkuszi rózsát, ami az el nem múló szeretet energiáját hordozza. Azt az energiát, amiből az áldás születik.

És persze került bele tömjén, ami az Égi erőt és mirha, ami a Földi erőt leheli bele a kompozícióba. A tetejére pedig fahéj port szórtam és rásimítottam a nárd moha színű mindent felszentelő áldásban bővelkedő csodálatos olaját.

Ezen olajok táncából született az Áldás.”

Adrienne Feller

ÁLDÁS

illóolaj

Fényérzékenyítő komponenseket tartalmaz.

Ha masszázshoz, bedörzsöléshez használja, akkor az érintett bőrfelületet nem szabad kitenni napsugárzásnak és szoláriumnak az alkalmazást követ 24 órán belül.

FELHASZNÁLÁS:

Fürdővízbe téve 8-10 cseppet 2 evőkanál sóra vagy tejszínbe keverve.

Testolajként 8-10 cseppet növényi olajhoz adva (sárgabarackmag, macadám-dió stb.)

Párologatva 8-10 cseppet a diffúzorba vagy az illóolajpárologatóba

